

началника на злобѣ-тѣ и силѣ-тѣ на вса-
ко зло на помощь.

Много пѣти и прѣподобный Антоній исповѣдаше такова видѣніе, що мѣ откри Богъ, както и на Юва, да види съ очи си. Изъ уста мѣ излазѣ дѣхъ като горящи запалены свѣщи, кои блъцатъ и сѣ разносѣтъ като огненны искры. Отъ ноздры-тѣ мѣ излазѣ дымъ като изъ разгоренѣ печь, напалнена съ жарь; а дѣша мѣ, като пламакъ отъ възгнѣша излазѣ отъ уста мѣ. Въ такъвѣ страшенѣ видѣ сѣ показваше начальникъ-тѣ демонскый, готовѣ да погжне и погѣби цѣлый свѣтъ, окаче нищо не можаше до стори; защо-то е свързанъ отъ Божь силѣ, като нѣкой свирепъ конь съ ѱздѣ, и като пленникъ (робъ) обкованъ въ веригы по пѣта си. Тѣй трепере отъ кръстно-то знаменіе и отъ безгрѣшно-то честно живѣніе на праведници-тѣ; това приказва самъ си С. Антоній: Най-голѣмо оржжіе, братьѣ, дѣма той, противъ діавола е чисто-то живѣданье, непорочна вѣра къмъ Бога; повѣрвайте ма, защо-то азъ испытахъ, че сатана-та трепере отъ оныѣ, кои-